

gerpeg om, at han slet ikke har været fast ansat, men kun har været antaget til det Arbejde, som det i hvert enkelt Tilfælde har været muligt at tilbyde ham. Derfor henhører han ikke under Kategorien af dem, som efter Loven kunne faa Lønnings-tillæg, nemlig de fast ansatte.

Ellinger: Det glæder mig, at den højtærede Minister vil tage den Tanke under Overvejelse til 2den Behandling, som jeg fremsatte før, og jeg sætter min Lid til, at det ved denne Overvejelse vil vise sig, at man, naar man gaar den Vej, vil kunne hæve ubillige Forhold uden derfor at komme ind i ny Uretfærdigheder til den anden Side.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) har begæret Ordet for tredje Gang. Dertil udkræves Tingets Samtykke. Hvis ingen udtaler sig derimod, betragter jeg det som givet. (Ophold). Det er givet.

Sigvald Olsen: Den højtærede Minister sagde, at jeg saa fejl paa dette Spørgsmaal om fast Ansættelse eller ej. Det afhæng ikke af, om en Mand havde været ansat eller beskæftiget ved Statens Arbejde i 1 Aar, men af, hvorvidt han er fast ansat eller ej. Jeg maa sige, at det er jo netop om Fortolkningen af dette Udtryk „fast ansat“, at hele Striden drejer sig. Jeg ved godt, at der i Loven ikke staar, at man, for at være fast ansat, skal have været ansat et Par Aar i Statens Tjeneste, men jeg har oplyst, at denne Regel er praktiseret i alt Fald under Marineministeriet, og jeg har Marineministerens egen Udtalelse for, at det er saaledes, og jeg har ogsaa Erfaringer derom fra Arbejdere, der arbejdede ude paa Holmen. Det staar altsaa fast, at saaledes fortolkes Reglerne her. Det er ikke mig, der tager fejl paa dette Omraade. Under andre Administrationsgrene har man ikke villet gaa med til denne Fortolkning. Nu tale vi om denne enkelte Mand. Men det drejer sig jo om adskilligt flere, men for ikke at gøre Skydefluden større end nødvendigt, for ikke at flere end nødvendigt skulle ud ad Døren, indskrænker man sig ganske naturligt til den enkelte. Faar han Ret, gaar man ud fra, at de andre ogsaa faa Ret. Fordi man ved, hvorledes det ofte gaar til, har man lært at lade være at drage mere end en enkelt frem; desuden gaar jeg ikke med en Lygte og leder efter saadanne Folk, som ere util-

fredse, fordi de ikke ere komne ind under Lønningstillægsloven, det er dem, der have henvendt sig til mig. Jeg har draget denne Sag frem, saaledes som jeg i min mangeaarige Virksomhed inden for Fagorganisationerne har brugt at gøre det. Jeg har ikke lagt Vægt paa at faa det offentlig frem gennem Bladene o. s. v., men jeg har sagt til dem, at de skulle gaa til deres overordnede og søge deres Ret der. Naar jeg fører Sagen frem her i Tinget, undrer det mig ikke lidt, at den højtærede Minister stadig vil holde paa, at det, der her foreligger, er noget saa eksceptionelt, fordi denne Mand ikke var fast ansat. Jeg har oplyst, at en af den omtalte Mands Kammerater, der var 4 Aar yngre i Tjenesten ved det samme Arbejde og antaget under de samme Betingelser, havde faaet Lønningstillæget, og jeg har oplyst, at paa Holmen faa de alle sammen Lønningstillæget, derfor kan jeg ikke finde Traaden i den ærede Ministers Udtalelse om, at det afhænger af, hvorvidt vedkommende har været fast ansat eller ej. Det afhænger af, hvorledes Udtrykket „fast ansat“ fortolkes snart i en Administrationsgren, snart i en anden.

Finansministeren (C. Hage): Jeg tror ikke, at en fortsat Meningsudveksling mellem det ærede Medlem og mig angaaende dette Spørgsmaal har Udsigt til at bringe vore Anskuelser nærmere til hinanden. Jeg har angaaende den specielt fremdragne Sag fra Finansministeriet tilstillet det ærede Medlem en Redegørelse; Enkelthederne vedrørende denne Sag ere mig ikke saa nærværende, at jeg her har noget yderligere at tilføje udover at henviser til de Argumenter, der ere fremførte i denne Skrivelse, som er Resultatet af en nøje Undersøgelse af Sagen. Men jeg skal over for det ærede Medlem gentage, at hvis han virkelig vil gøre de paagældende Arbejdere, for hvilke han interesserer sig, nogen Gavn paa dette Punkt, maa han simpelthen stille Forslag til Finansloven om, at Krigsministeriets Budget forhøjes med det Beløb, der er fornødent for at kunne udbetale disse Folk en højere Løn end hidtil.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.